

fortsat umiddelbart er tilgængelige på ejendommens tingbogsblad, samme sted som de øvrige oplysninger, der har betydning for potentielle aftaleerhververe og kreditorer.

ad stk. 2

Med denne bestemmelse lovfæstes den praksis, som har været gældende også under 1935-loven. Bestemmelsen har karakter af en oplysning til borgerne om, hvilke vilkår, der normalt vil blive stillet, for pålæggelse af fredskovspligt.

ad stk. 3

Bestemmelsen er en konsekvens af planlovændringen som følge af Rådsdirektiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), gennemført ved Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 847 af 30. september 1994 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning (samlebekendtgørelse).

Planlovændringen betyder, at der skal udarbejdes regionplanretningslinier med miljøkonsekvensvurderinger forud for tilladelse til skovrejsning over en vis størrelse i områder, hvor skovrejsning i henhold til regionplanen er uønsket. Det fremgår af bekendtgørelsens bilag 1, nr. 21, at der med bestemmelsen sigtes til: »Nyplantning af skov på mere end 30 ha i områder, hvor skovrejsning i henhold til en endeligt vedtaget regionplan er uønsket«.

I øvrigt kræver enhver form for skovtilplantning i disse såkaldte »minusområder« dispensation i henhold til bekendtgørelse nr. 552 af 15. august 1989, som eventuelt kan meddeles af amtsrådet, hvor særlige forhold taler for det.

Bestemmelsen supplerer bestemmelsen i § 8 hvorefter pålæggelse af fredskovspligt kræver tilladelse uanset arealets størrelse.

ad stk. 4

En afgørelse om, at et areal er fredskovspligtigt, er bindende for anvendelsen af arealet, uanset om afgørelsen er tinglyst. Tinglysning af fredskovspligt er en oplysning til aftaleerhververe og kreditorer om, at et areal er fredskovspligtigt, ligesom det indgår med vægt i bedømmelsen af, om et konkret areal er fredskovspligtigt, at fredskovspligten er tinglyst.

Som opfølgning på skovloven af 1989 blev der iværksat et landsdækkende projekt (fredskovsnoteringen), hvormed man en gang for alle ville afgøre, hvilke konkrete arealer der, ud fra de generelle bestemmelser i lovens § 3, var fredskovspligtige. Fredskovsnoteringen er nu gennemført eller påbegyndt i

over halvdelen af landets kommuner, og den forventes afsluttet i 1998.

Miljø- og energiministeren pålægges med den foreslåede bestemmelse en forpligtelse til at sikre, at oplysningerne om et skovareals retlige status føres ajour. Det skal bemærkes, at pålæggelse af fredskovspligt ikke ændrer det pågældende areals status i forhold til reglerne i landbrugslovgivningen. Tilladelse til udstykning og ophævelse af landbrugspligt på et fredskovspligtigt areal forudsætter således, at der derved etableres et samlet skovareal på over 35 ha, jf. landbrugslovens § 4, stk. 2, og lovebkendtgørelse nr. 769 af 24. august 1994.

Til § 9

ad stk. 1

Denne bestemmelse er identisk med den gældende lovs § 10, stk. 1.

Med hensyn til administration af bestemmelsen bemærkes:

Ved fremsættelsen af forslaget til 1989-loven blev det påpeget, at det var »hensigten at styrke adgangen til at ophæve fredskovspligten på skove, der ikke opfylder nævneværdige formål«. Det anførtes samtidig, at der »i disse tilfælde normalt ikke vil blive stillet krav om vederlagsareal«.

I praksis er loven blevet administreret således, at alle de hensyn, som skovloven skal varetage, indgår i vurderingen, når det afgøres, om fredskovspligten kan ophæves på et konkret areal.

Eksempelvis kan en lille skov være vigtig for friluftslivet, hvis den ligger i et tæt befolket område, og små skove kan have stor betydning som spredningskorridorer for det vilde dyre- og planteliv. En ansøgning om ophævelse af fredskovspligt kan derfor blive afslået på denne baggrund. Er det uomgængeligt nødvendigt i en konkret situation at ophæve fredskovspligten på et sådant areal, vil der, som en konsekvens af det nævnte, blive stillet krav om erstatningsskov efter en konkret vurdering, jf. bemærkningerne til § 14.

Omvendt er der ikke grund til at fastholde fredskovspligten på arealer, som ikke er egnede til god og flersidig skovdrift, og hvor ingen af lovens formål opfyldes i nævneværdigt omfang.

Den gældende lovs § 10, stk. 2, hvorefter ministeren har hjemmel til at suspendere fredskovspligten med henblik på midlertidig anden anvendelse end skovdrift, er foreslået ophævet. I stedet bør fremtidige ansøgninger af denne karakter behandles efter den foreslåede § 9, stk. 1, jf. § 13, og tidsbegrænsningen fastsættes som vilkår for tilladelsen.